

itirdiyini hələ sən
 çətin anlaya biləsən.
 çıx get, getməyə tələsən,
 arxanca baxan deyiləm.

* * *

Əsir düşən qızcıqaz,
 böyüdün... ağrı-ağrı...
 lənət oxudunmu heç
 gəldiyin dünyaya,
 doğulduğun günə,
 lənət oxudunmu heç
 səni qadın cinsində dünyaya gətirənə?

əsir düşən qızcıqaz,
 böyüdün... göynək-göynək...
 heç qıy vurub qopdunmu
 çığırtıyla özündən,
 qəlbindən axan qanlar
 nifrət-nifrət
 töküldümü gözündən,
 bəbəyindən,
 uzatdınmı əlini
 yapışmağa
 Yaradanın ətəyindən?

Əsir düşən qızcıqaz,
 bu nə ömür sənə düşdü
 bu əsrdə, bu zamanda...
 ...saçlarının ucunacan
 yanmamış yeri qaldımı
 səni doğan ananın?
 əgər sağsa, əgər canı üstündəysə
 yangısının tüstüsündən
 his bağladı, göyün üzü qaraldı,
 ölkə, vətən işğaldan yox
 sənə görə kiçildi,
 sənə görə daraldı...

BİR ÇİYİN TAPMADIM

Bunu da adlayıb keçərəm, əlbət,
 Çox da ki, hər ağrı bir sevinc alar.
 Bircə dəfə sınırar, ürək sındırsa,
 Bir daha nə sınırar, nə də qəhr olar.

Mən nələr adlayıb, nələrdən keçib
Neçə fırtınalar
 fırladıb gəldim,
Çəkilməz dərdlərin qatlayıb dizin,
Ağır
 ağrıları
 aldadıb gəldim.

Ürəklər sındırıb,
 diləklər qırıb,
Bir çiyin tapmadım başımı qoyam.
Çəkimdən ağırəm, boyumdan böyük,
Mən belə bədbəxtəm, neyləyim, buyam.

* * *

Bir nağıl uydurmuşdum
elə nağılmış, demə,
dinləməli ürək yox,
ancaq ağılmış, demə.

demə
nağıl dünyada
elə nağıl olmaq var.
götür hazır nağılı,
hara istəsən apar.

uyduranı anlatma,
çətin kimsə anlaya.
qurduğum bu nağılda
nə daş oldum, nə qaya.

ürək-ürək qalanıb,
ürək-ürək də söndüm.
sanki,
mən bu dünyaya
ürək adlı bir yüküm.

